

1883-02-07

SENDER

Susette Cathrine Holten

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Rosenvænget

Mentioned people:

Jørgine Aggersborg

Morten Christian Aggersborg

Gitte Høyen

Anne Irgens

Ludwig Kabell

Niels Skovgaard

Hanne Westengaard

Kristian Zahrtmann

Archive:

Mappe 42 nr. 14

TRANSCRIPTION

Mappe 42 nr. 14

Rosenvænget den 7 -ende - Febr. 1883

Du sagde at [?] havde et billede begyndt til mig.

Min egen søde Kim! Jeg håber for Dig, at Du har husket, at det er Tante Gines Fødselsdag i Dag. Dog, den er kommet saa complet bagpaa baade Niels og mig, men ved en lykkelig Skæbnens Indskydelse kom vi dog undervejs med det.; vi var nemlig sammen i Byen i gaar. Vi var inde hos Fru Høyen, Frk. Vestengaard er død; ja, det ved Du maaske ikke en Gang, hun døde i forrige Uge, det har taget meget paa Fru Høyen, med hvem det i det hele taget gaar stærkt ned ad Bakke. Men saa paa Vejen kommer jeg pludselig til at nævne Tante Anes Fødselsdag og saa optænde der en saadan Revsel baade i Niels og mig, for vi havde begge en trykkende Fornemmelse af, at den svævede i en mer Fremtid, men ingen vidste naar, vi vidste det var noget med 7, enten 7, 17 eller 27 sa styrtede jeg op til Apotekerens og fik den overraskede Underretning, at det var Tante Gines og ikke Spor af Tante Anes. Der ser Du, naar Du ikke er her

-2-

hjemme, saa er vi ligevis som vildfarende Faar. Vi tænker paa at spille Comedie hos Gudmoder Du ved jo nok, der er en lille norsk Frk. Petersen i Vinter, vi kommer vist til at spille et Stykke hende Fader en gang har skrevet, det er ganske morsomt, men udmærker sig navnlig ved at være fuldproppet med Sange, og nu tænke Dig at alle Acteuernes Musikalitet er saadan saa jeg er udpeget som begavet med de største Evner i den Retning, tænk Dig nu mig som første (Ja for Resten ogsaa eneste) Elskerinde lirende den ene Vise af efter den anden, det bliver en køn en. Nu maler jeg paa kraft og laver næsten ligevis noget aldeles rædselsfuldt noget, min eneste Trøst er, at Frk. Weises er endnu værre, hun bryster sig paa samme Maade med mit.

[Jeg er flov ved at hilse Z. fra Uglebølle, naar jeg ikke ogsaa maa fra Dig.] Nu skal vi have Uglebølle, den mageløse, det har kostet mig en overmenneskelig Anstrengelse at faa Fingre i hende, da hun er flyttet og ingen Mennesker vidste hvorhen. Alle man spurgte sukkede de kun for at faa fat i hende, men ingen vidste noget om hende, endelig lykkedes det og nu kommer hun i Morgen.

Har Du opdaget hvad for et frygteligt Uhyre jeg er, for nogen Tid siden opdager jeg et Par af Dine Sokker, hvordan

-3-

det har forstukket sig kan jeg ikke begribe men nu ikke formeget ved kun at have 11, jeg er meget ulykkelig over min Dumhed. Jeg har haft Brev fra Sverrig skal hilse meget, børnene er flinke, Tante har det mindre godt, hun takker for Dit Brev, hun har skrevet til Din Fødselsdag, men mener ikke, du har faaet det, hun siger Du ikke maa vente noget fra hende, nu da hun ikke godt kan taale at skrive. Onkel Christian har lidt Podegra men er nu meget bedre. FASTER er nu ganske flink men gaar endnu ikke ud. Vi har endnu i høj Grad Vinter, hos Dig spirer vel alt og Du indaander i fulde Drag den dejlige Foraarsluft, som vi nu en Gang imellem bilder os ind at lugte en Smule af for Ex. i Dag, skjønt det fryser er der dog virkelig noget vist Foraarsagtigt i Luften, jeg kommer nu lige Hjem fra en mageløs Spadseretour ved Stranden, ved gamle Kalkbrænderi, der er ganske henrivende, det blå skinnende Vand med et Stykke tillagt, et Vrag skruet ind heri med is opover, glitrende i solen, og Kjøb's Kirker Tårne i blå Dis langt ude; ja min Sandten er her lige saa skjønt som i Rom, og [?] at lægge Havn Derude. Min Fødselsdag var her en Del unge; aldrig har jeg anet at Niels var

-4-

Dandser, han svang sig paa livet løs, og min Forbavselse kulminerede da jeg saa han dandsede Mazurka med to Trin.

Du spørger med Haab til mit "romanske Væsen" Du kan være rolig, det er godt, endog meget ren Stil, Sagen er jeg har stjaalet hele Sværten fra Dig, ja Du maa undskylde men jeg tog mig den Frihed at laane Dine Tegninger til tæpperne i Viborg Domkirke, det maatte jeg vel nok, å, hvad! det var jo ikke Tid at skrive nu at bede om det; du finder det maaske [?] at jeg ikke skrev det forrige Gang, men jeg tænkte virkelig slet ikke paa det i det Øjeblik. I Gaar Aftes var Niels og jeg henne at høre Hans [?]. Ellers komme vi meget lidt i Theateret i Vinter, der gaar næsten aldrig noget der er værd at se. Har Niels fortalt Dig, at han og Kabell gik og photographeredes i Julen, jeg fik [?] stor Carton til min Fødselsdag af dem med alle disse Fotografier arrangeret paa med Randtegning, portrætter af dem selv med Skitsebøger, og nogle meget mærkeligt, der ser ud som vilde Klippeegne i Maaneskin, men i Virkeligheden er et uskyldigt Stengærde med lidt Sne paa.

Lev vel, Hilsen fra alle her. Din egen lille Søster. Vil Du hilse Zarthmann fra Madam Uglebølle.

Personer angivet den 4de Febr. 1813.

Beskriv

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 42 Nr. 14

Ju sagde af Længsel at ville have et Billede af mig

Min egen sagde Tante! Jeg hader for
Sig, at Du har husket at det er Tante
Jens Fødselsdag: Jeg, den er kommen
saa komplet bagpaa baade Niels og mig,
men ved en lykkelig Omstændighed
kom vi dog under Vej med det; vi var
nemlig sammen i Byen i Gaar, vi var inde
hos Fru Højens, Frø Wulfsgaard og dybt, ja
det ved Du måske ikke en Gang, hvor dybt
forrige Uge, det har taget noget fra Fru
Højens, end hvem det i det hele gaar stærkt
ned ad Bakken. Men saa paa Jens kommer
vi pludselig til at minde Tante om Fødsels-
dag, og saa optændes der en saadan Rødsel
paa Niels og mig, for vi havde begge
en trykkelig Forventning om at den
svarede i en mere Fremtid, men ingen vidste
når, vi vidste det var noget med 4. enten
7-14- eller 27; saa begynte jeg op til Apothekeren
og fik der, den højt overraskende Underretning
at det var Tante Jens og ikke Tante
Anns. Der var du, naar du ikke er der

hjemme, saa er vi ligesom som vidt-
farende Fær, V. Høsten paa et spille
Comedie hos Gudmoder, der ved jo nok den
er en alle norske Fær. Petersen i Vinter,
vi kommer vist til at spille et Stykke
hendes Fader og Geng her der, det er ganske
interessant, men udmærket sig navnlig ved at
være fuldt besat med Sange og med tanke på
at alle det eneste Nordkalender er seater,
saa jeg er udpeget som begavet med det største
lære i den Retning, tank sig med mig
som første (for for Peter og hans eneste) Eleverinde
lære den ene Vise af efter den anden, det
bliver en kord in.

Men under jo paa Kraft, og lærer naturligvis
nogen aldeles udsigtsfuldt noget, min eneste
Ting er at Fær. Weiss er endnu yngre,
men trykter sig paa paa paa. Måde med det
Men skal vi have Målehold, den magiske,
det har kostet mig en overmenneskelig Kædet,
der at paa Fingre i hende, da hun
er flyttet i nogen Manner i det hende,
alle man spægte, som subbede de hende
for at paa fat i hende, men ingen vidste
noget om hende; endelig lykkedes det i min
himmer hende i Morgen.

Har du opdaget hvad for et frygteligt Måge
jo er, for nogen tid siden opdager jo
et Par af sine Søster hos mig, hvor dan

det har forstubbet sig bare p^y ikke begribe
baad mig nu ikke forment ved dem at
have II, j^y er meget ulykkelig og er min d^u
hed. Jeg har haft Brev fra Trorsig,
skal hilses meget, Birnens er flink, Tante
har det mindre godt, hun takker for det
Brev, hun har skrevet til din Fødselsdag,
men mener ikke du har faet det; hun
siger du ikke maa vente meget p^a hende
nu, da hun ikke godt kan lide at skrive.
Onkel ^{Christen} har lidt Rodegra, men er nu meget bedre,
Fader er ganske flink, men gaar endnu ikke
ud. J^y har endnu i høj Grad Vinter, des d^u
spises vel alt og der indvinder i fælder drag
den sejlede Fødselsluft, som vi nu gang ind-
læm bider os ind at lugte en Smule af;
for Ex. i Dag, skijnt det fryses er der dog
sikkert noget nyt Fødselsluft i Luften, j^y
kommer nu lige hjem fra en majstige Spads-
setour ved Strandens, ved gamle Halkbrønde;
der er harrivende, det blå skinnende Vand, med
et Stykke tillagt, et Vrag skruet ind heri, med
Is opover, gløtende i Solen, og Højh's Rinde
Tørre i blå d^u laagt ned; j^y min Sandten
er her lige saa kjent som i Borne, og Gud
at lægge Haars Dæm. Min Fødselsdag var
her en del Høj; altyl har j^y ant at Niels var

Andreus, han saag sig paa Livet lige, og
sin Forbause kulminerede, da' han
saa den Magiske mund to Trind.

Du spørger med Håb til mit "romanske
Kæmpe", du kan være rolig, det er godt, endog
meget mere. Sagde vi sig har stjålet den
Tavlen fra dig, jo du maa undskyldes
nu og jeg har mig den Tid at være ~~stillet~~
nære til Tappan; Vil du tænke, det
saatte sig vel nok, & hvad det var jo
ikke Tid at skrive med at bede om det; Du
finder det måske kærslaget, at jeg ikke skrev
det forrige Gaar, men jeg tænke virkelig
det ikke paa det; det Gælder. I Gaar aften
var det og jeg kunne at høre Hans Gylting.
Eller kunne vi meget lidt; Theatret. Vi
er gaaet næsten alle og mest der er vordet at se.
Har ikke fatalt dig, at han og Hapell gik og plejede
gæfverdes; Gudne, jeg fik ~~en~~ stor
Læst til min Fødselsdag af dem med alle sine
Photografier arrangeret paa med Hæderlighed;
Portretter af dem selv med Mittebøger, og
nogle meget ~~interessante~~, der ser ud som vilde
Klippeegne ^{illustration}; Virkelig glad er at udkyde
et Stueværelse med lidt Lue paa.

Se vel ~~hils~~ hilsen her. Din Lyve lille Søster.

Vel du ikke Læstmannen for elskende Ugleballe